

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی و مقایسه تاثیر نوع مستقیم و غیرمستقیم بازخورد اصلاحی در پیشرفت استفاده دقیق فراگیران ایرانی سطح مقدماتی زبان انگلیسی از حروف اضافه می پردازد. به همین منظور، ۹۰ زبان آموز مونث با رده سنی ۱۳ تا ۱۵ سال در آموزشگاه کیش واقع در صومعه سرا از میان ۱۵۰ نفر زبان آموز از طریق آزمون **OPT** انتخاب شدند. زبان آموزان به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و یک گروه گواه قرار گرفتند. زبان آموزان هر گروه به دو کلاس شامل ۱۵ زبان آموز در هر کلاس تقسیم شدند. نخست یک آزمون مهارت نوشتن اجرا شد که از پیش با شاخص اعتبار ۰/۷۵ بر روی ۱۰ زبان آموز آزمایش شده بود. سپس گروه آزمایشی (الف) نوع مستقیم بازخورد اصلاحی و گروه آزمایشی (ب) نوع غیرمستقیم بازخورد اصلاحی را طی ۲۰ جلسه دریافت نمودند. ضمناً، گروه گواه روش معمول رویکرد های سنتی در اصلاح خطا را در ۲۰ جلسه دریافت نمود. در نهایت تمام گروه ها در یک آزمون مهارت نوشتن شرکت کردند. نتایج به دست آمده نشان داد که گروه آزمایشی (ب) با به کارگیری نوع غیرمستقیم بازخورد اصلاحی در مقایسه با دو گروه دیگر به مهارت خواندن بیشتری در استفاده دقیق از حروف اضافه دست یافت. همچنین گروه آزمایشی (الف) بهتر از گروه گواه عمل کردند. طبق یافته های این پژوهش، دبیران میتوانند با بکارگیری هر دو نوع بازخورد اصلاحی به پیشرفت مهارت فراگیران در استفاده دقیق از حروف اضافه کمک کنند. یافته ها نشان داد که استفاده از نوع غیرمستقیم بازخورد اصلاحی فراگیران را به تسلط بیشتری در مهارت نوشتن سوق می دهد.